

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/48/2016
Identifikačné číslo spisu:	1514210547
Dátum vydania rozhodnutia:	17.07.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1514210547.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Mesto, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, 811 09 Bratislava, v mene ktorej koná ako konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanej: F. N., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom D.. C. XXXX/X, XXX XX N., o zaplatenie 1.226,- Eur s príslušenstvom a iné, vedenom na Okresnom súde Bratislava V, pod sp. zn. 1CbZm/104/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. februára 2016, č. k. 3CoZm/31/2015-53, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 20. januára 2015, č. k. 1CbZm/104/2014-28 zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi zmenkovú odmenu vo výške 4,09 Eur, vo zvyšnej časti žalobu zamietol s tým, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V rámci rozhodovacej činnosti súd prvej inštancie zistil, že nároky z tej istej zmenky si prvý majiteľ ešte pred jej indosovaním uplatnil proti žalovanej na Stálom rozhodcovskom súde, zriadenom Slovenskou rozhodcovskou, a.s., pričom rozsudkom zo dňa 02.12.2010, č. k. SR 20745/09 rozhodcovský súd žalovanej uložil povinnosť, aby spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. zaplatila sumu vo výške 1.226,- Eur, zmenkový úrok 0,25 % denne zo sumy 1.226,- Eur odo dňa 28.07.2009 do zaplatenia, úrok 6 % ročne zo sumy 1.226,- Eur odo dňa 12.10.2009 do zaplatenia a náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2010 a dňa 16.12.2010 sa stal vykonateľným. V konaní sp. zn. 36Er/1070/2011 exekučný súd dospel k záveru, že rozhodcovský rozsudok je vecne nesprávny. V tejto súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že vecná nesprávnosť rozhodcovského rozsudku nemá žiaden vplyv na jeho účinnosť a záväznosť, čo znamená

že mu ani neodníma účinky právoplatného súdneho rozhodnutia, vytvárajúceho prekážku rei iudicatae. Žalobca nebol účastníkom rozhodcovského konania, avšak zmenka bola naňho prevedená nedatovaným indosamentom. Súd prvej inštancie skonštatoval, že indosament, ku ktorému došlo až po splatnosti zmenky, má podľa druhej vety čl. I. § 20 ods. 1 zmenkového zákona len účinky obyčajného postupu, preto žalobca nie je originálnym nadobúdateľom zmenkových práv, ale stal sa iba právnym nástupcom indosanta. V konaní pred súdom prvej inštancie si žalobca uplatnil ten istý nárok ako spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. v exekučnom konaní. Vzhľadom na uvedené právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok bránil súdu prvej inštancie, aby znovu rozhodoval o zaplatení zmenkovej sumy 1.226,- Eur a jej príslušenstva. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie posúdil návrh žalobcu ako neprípustný. Nakoľko predmetom rozhodcovského konania nebolo zaplatenie zmenkovej odmeny vo výške 4,09 Eur, na ktorú má žalobca ako majiteľ zmenky podľa čl. I. ust. § 48 ods. 1 v spojení s ust. § 77 ods. 1 Zmenkového zákona vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy právo, súd prvej inštancie preto žalovanú na zaplatenie zmenkovej odmeny zaviazal.

2. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, na odvolanie žalobcu, napadnutým rozsudkom zo dňa 17. februára 2016, č. k. 3CoZm/31/2015-53, pripustil čiastočné späťvzatie návrhu v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa úroku z omeškania v sadzbe 0,19 % denne zo sumy 1.226,- EUR od 28.07.2009 do zaplatenia a v tejto časti rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 20.01.2015, č. k. 1CbZm/104/2014-28 zrušil a konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšku rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, v súvisiacom výroku o náhrade trov konania potvrdil s tým, že žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Vzhľadom na dispozičný úkon žalobcu a súhlas žalovanej, odvolací súd v súlade s ust. § 208 O. s. p. v časti, v ktorej žalobca zobral návrh späť pripustil čiastočné späťvzatie, rozsudok súdu prvej inštancie v tejto napadnutej zamietajúcej časti zrušil a konanie v tejto časti zastavil. Po preskúmaní veci odvolací súd v ostatnej napadnutej zamietajúcej časti a súvisiacom výroku o náhrade trov konania dospel k záveru, že rozsudok je v tejto napadnutej časti vecne správny, nakoľko súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, správne vyhodnotil vykonané dôkazy a vec posúdil správne aj po právnej stránke. Námietky žalobcu posúdil odvolací súd ako nedôvodné. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie neporušil ustanovenie čl. 7 Nariadenia 862/2007 (ďalej len „nariadenie“). Z nariadenia nevyplyva pre súd zákaz vykonať aj z vlastného podnetu určitý dôkaz napriek nečinnosti dotknutej strany, ak sa mu javí, že uplatnený nárok odporuje zákonom alebo považuje za potrebné vykonanie ďalšieho dokazovania, a to bez ohľadu na to, či sa žalovaný v danej veci vyjadril alebo nie. Odvolací súd vyjadril súhlasné stanovisko s postupom súdu prvej inštancie v súvislosti so zamietnutím návrhu žalobcu v časti úrokov v sadzbe 0,25 % denne, ktoré predstavovali 91,25 % ročne, teda dosahujú takmer výšku samotnej istiny z dôvodu, že tieto úroky sú pre rozpor so zákonom neprípustné. V závere napadnutého rozhodnutia odvolací súd skonštatoval, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne, a preto ho potvrdil.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť konštatoval podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. s poukazom na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 2/2016 Zbierky stanovísk NS a súdov SR (dovolateľ mal pravdepodobne na mysli č. 1/2016 Zbierky stanovísk NS a súdov SR, stanovisko č. 2). Podľa tvrdenia žalobcu sa v danom prípade jedná o zmenku na videnie s lehotou na predloženie na platenie 4 roky. Vzhľadom na to, že vystaviteľ postupoval v zmysle Čl. I ust. § 34 ods. 1 tretia veta Zákona zmenkového a šekového (ďalej len ako „ZZaS“), dovolateľ má za to, že lehota na uplatnenie protestu pre neplatenie je rovnaká, ako je lehota určená na protest pre neprijatie, ktorý je zase potrebné urobiť v lehotách určených na predloženie na prijatie a keďže vystaviteľ určil 4-ročnú lehotu na predloženie na platenie, tak lehota na protest proti neplateniu je obdobne 4-ročná od dátumu vystavenia. To znamená podľa dovolateľa, že splatnosť zmenky na videnie nastáva vždy pri každom predložení na platenie. Dovolateľ mal za nezrozumiteľné konštatovanie odvolacieho súdu o tom, že v dôsledku doložky „bez protestu“ a neprotestovania mal za preukázané, že zmenka bola indosovaná až po uplynutí lehoty na vykonanie protestu. Doložka „bez protestu“ má podľa dovolateľa za následok, že majiteľ zmenky je oslobodený od povinnosti protestovať pre neplatenie na zachovanie postihových práv (§ 46 ods. 1 ZZaS), pričom oprávnenie urobiť protest má aj naďalej. Vzhľadom na uvedené sa dovolateľ domnieva, že odvolací súd si zamenil splatnosť zmenky s lehotou na vykonanie protestu pre neplatenie, avšak podľa dovolateľa zmenka na videnie je splatná pri predložení, odvtedy sa počíta 6 % úrok, ale lehota na vykonanie protestu pri zmenke na videnie trvá až do uplynutia lehoty na predloženie

zmenky.

4. V súvislosti so späťvzatím návrhu v časti 0,19 % denného úroku dovolateľ namietal, že odvolací súd nijako nereflektoval na to, že rozhodoval o výške zmenkového úroku 0,06 % denne, ktorý dovolateľ nepovažuje za sporný s dobrými mravmi, ani so zákonom, ale zaoberal sa iba 0,25 % denným úrokom. Dovolateľ v dovolaní tvrdí, že indosácia prebehla s účinkami prevodu všetkých práv zo zmenky, a rubopisom sa prevádza zmenka, pričom dochádza k prevodu práv zo zmenky na indosatára, ale ten do nich nevstupuje, pretože zo zmenkového prevodu preňho povstáva nové právo zo zmenky. Indosatár má teda nové právo zo zmenky, čo znamená, že jeho nárok nijako nesúvisí s kauzálnym vzťahom medzi zmenečníkom a predchádzajúcim majiteľom-veriteľom, a preto právo indosatára na uplatnenie zmenkovej sumy voči zmenečníkovi nevzniklo v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, ale v dôsledku rubopisu.

5. K dovolaniu žalobcu sa žalovaná nevyjadřila.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c/ C. s. p.).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31.12.2015 (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ust. § 236, ust. § 237 a ust. § 238 O. s. p.

8. Dovolanie možno podať iba ak to výslovne pripúšťa zákon (ust. § 236 ods. 1 O. s. p.). Občiansky súdny poriadok upravuje dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno podať len proti právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu výslovne uvedeným v zákone [ust. § 238 O. s. p. (pokiaľ ide o rozsudok) a ust. § 239 O. s. p. (pokiaľ ide o uznesenie)], alebo len v prípade výskytu zákonom osobitne vymenovaných závažných procesných väd (ust. § 237 ods. 1 O. s. p.). Dovolaním z dôvodov uvedených v ust. § 237 ods. 1 O. s. p. je možné napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 ods. 1 O. s. p. nie je daná tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd uvedených v tomto ustanovení. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je v tomto prípade prípustné iba vtedy, ak touto vadou rozhodnutie skutočne trpí, t. j. ak sa stali skutočnosťou, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí (postupe) odvolacieho súdu. K tomu či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v ust. § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (ust. § 242 O. s. p.).

9. V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Prípustnosť dovolania proti rozsudku upravuje ust. § 238 O. s. p., a to pre prípad rozsudkov odvolacích súdov, ktorými bol rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej zmenený podľa ods. 1, resp. v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci podľa odseku 2 a tiež v prípade, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa ust. § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. (odsek 3).

10. Dovolací súd v zmysle ust. § 451 ods. 3 C. s. p. uvádza, že dovolaním napadnutý rozsudok nevykazuje znaky žiadneho z rozhodnutí podľa ust. § 238 O. s. p., prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodíť.

11. Dovolateľ vady konania v zmysle ust. § 237 písm. a/ až e/, g/ O. s. p. v dovolaní nenamietal a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť tohto opravného prostriedku, preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodíť.

12. S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávosti, ktorých sa mal dopustiť odvolací súd, sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či žalobcovi bola postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom (ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

13. Odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné rozumieť taký postup súdu, ktorým strane odníma

tie procesné práva, ktoré jej zákon priznáva. Konaním súdu sa rozumie predovšetkým jeho procesný postup. O vadu, ktorá je z hľadiska ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane procesné práva, ktoré jej zákon priznáva.

14. Žalobca ako dôvod odňatia možnosti konať pred súdom uviedol nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, nakoľko jeho právne závery považuje za nesprávne, pričom poukázal na stanovisko najvyššieho súdu R2/2016. Dovolateľ zdôraznil, že toto odňatie možnosti konať pred súdom vidí v metodickom postupe odvolacieho súdu, týkajúcom sa doložky „bez protestu“ a neprotestovania, v dôsledku čoho mal odvolací súd za preukázané, že zmenka bola indosovaná až po uplynutí lehoty na vykonanie protestu. Uvedené považuje dovolateľ zo strany odvolacieho súdu za nezrozumiteľné a nelogické. Podľa názoru dovolateľa súd prvej inštancie a odvolací súd nesprávne považovali splatnosť zmenky na videnie za totožný okamih s uplynutím lehoty na protest pre neplnenie. Vzhľadom na uvedené považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie a rozhodnutie odvolacieho súdu za nezrozumiteľné a účelové.

15. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na Stanovisko občianskoprávného kolégia najvyššieho súdu zo dňa 3. decembra 2015 (publikované v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R2/2016), podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

16. O výnimku uvedenú v stanovisku R2/2016 ide v prípade, ak strana v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vznesla vecné námietky, ktoré boli spôsobilé spochybniť správnosť vydaného rozhodnutia a odvolací súd sa so žiadosťou z podstatných odvolacích námietok nezaoberal, pričom sa s namietanou zákonnosťou postupu súdu prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysporiadal a rozhodnutie súdu prvej inštancie s odkazom na ust. § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil (viď sp. zn. 3Obdo/39/2016).

17. Dovolací súd uvádza, že v danom prípade sa nejedná o výnimku uvedenú v druhej vete stanoviska R2/2016. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami vznesenými žalobcom v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré sa týkali procesného postupu upraveného Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, vzájomného vzťahu medzi Nariadením a Občianskym súdnym poriadkom, vykonaním dôkazov, ktoré strany nenavrhl. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. účinného v čase jeho rozhodovania a dal odpovede na všetky kľúčové otázky. Skutočnosť, že sa dovolateľ so závermi uvedenými v napadnutom rozhodnutí nestotožňuje, nezakladá odňatie možnosti konať pred súdom.

18. Obsah dovolacích námietok žalobcu smeroval najmä k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci odvolacím súdom. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa ust. § 237 ods. 1 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

19. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalobcu proti rozsudku odvolacieho súdu podľa ust. § 447 písm. e/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (ust. § 262 ods. 2 C. s. p.).

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom

hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.